

ชื่อเรื่อง	ความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว ไทยในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์
ผู้ศึกษาค้นคว้า	พรชานัน สุขประเสริฐ
ที่ปรึกษา	ดร.เกษวดี พุทธภูมิพิทักษ์
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศศ.ม. สาขาวิชาพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2553
คำสำคัญ	ความตระหนัก การอนุรักษ์ พฤติกรรมนักท่องเที่ยว

บทคัดย่อ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึงความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติของนักท่องเที่ยวไทยในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ โดยมีจุดมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อศึกษาความตระหนักต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติของนักท่องเที่ยวไทยในเขตอุทยานแห่งชาติแม่วงก์และเพื่อศึกษาปัจจัยต่างๆที่มีความสัมพันธ์กับความตระหนักต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

อุทยานแห่งชาติแม่วงก์ เป็นอีกพื้นที่ที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในแง่ของความอุดมสมบูรณ์ทั้งป่าไม้ พรรณไม้และสิ่งมีชีวิต อุทยานแห่งชาติแม่วงก์มีพื้นที่ครอบคลุม 2 จังหวัด คือ จังหวัดกำแพงเพชร และจังหวัดนครสวรรค์ เป็นหนึ่งในผืนป่าตะวันตกที่มีพื้นที่ป่าสมบูรณ์ เป็นแหล่งต้นกำเนิดของลำน้ำแม่วงก์ ลำน้ำคลองขลุง คลองโพธิ์ ไหลลงสู่แม่น้ำปิง และแม่น้ำเจ้าพระยา อุทยานแห่งชาติแม่วงก์เป็นป่าดงธรรมชาติขนาดใหญ่ที่สุดและมีจำนวนไม้ดึกขื่นหนาแน่นที่สุดในประเทศ

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่ต้องการทราบถึงความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติของนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งพื้นที่ที่ต้องการศึกษา คือ อุทยานแห่งชาติแม่วงก์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวน 390 คน ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์ จังหวัดกำแพงเพชร ในช่วงเดือนมีนาคม 2553 เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ

ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 199 คน และเพศหญิง จำนวน 191 คน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี มีสถานภาพสมรสแล้วและมีระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวปริญญาตรีมากที่สุด การให้ความสำคัญของความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติของนักท่องเที่ยวไทยที่เดินทาง

มาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์อยู่ในระดับมาก จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติพบว่า อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติของนักท่องเที่ยวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์

จากการที่นักท่องเที่ยวเป็นกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางด้านลักษณะประชากรศาสตร์ ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ จึงส่งผลให้การแสดงออกทางพฤติกรรมทางการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งความสัมพันธ์กันนี้เป็นองค์ประกอบที่จะก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและมีจิตสำนึกทางธรรมชาติ

ผลจากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความตระหนักต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติพบว่า นักท่องเที่ยวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์ โดยอายุตั้งแต่ 20 ปี ขึ้นไป จะเห็นด้วยกับการให้ความสำคัญในการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่า จะเห็นด้วยกับการให้ความสำคัญในการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แต่ถ้าสูงกว่าปริญญาตรีจะเห็นด้วยอย่างยิ่งกับการให้ความสำคัญในการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แสดงให้เห็นว่า การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

บุคคลที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวด้วย ความถี่ที่นักท่องเที่ยวเคยเดินทางมาเที่ยว และแหล่งที่นักท่องเที่ยวได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติแม่วังก์ ยกเว้นหนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต และบริษัทนำเที่ยว มีความสัมพันธ์กับความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติของนักท่องเที่ยวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติแม่วังก์ โดยบุคคลที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวด้วย คือ ครอบครัวและเพื่อน จะเห็นด้วยกับการให้ความสำคัญในการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ทุกความถี่ที่นักท่องเที่ยวเคยมาท่องเที่ยว จะเห็นด้วยกับการให้ความสำคัญในการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และทุกแหล่งที่นักท่องเที่ยวได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติแม่วังก์ จะเห็นด้วยและเห็นด้วยอย่างยิ่งกับการให้ความสำคัญในการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แสดงให้เห็นว่า สื่อมีบทบาทที่ช่วยสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ รวมถึงสถาบันครอบครัวมีบทบาทสำคัญที่สุดในการเสริมสร้างประสบการณ์การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ